

Za nas

ni nikoli turoben in pust

Ne moreš nadzirati tega,
kako se drugi vedejo do tebe.
Lahko pa nadziraš svoje vedenje do drugih.
(po Williamu Glasserju)

SPOZNALI SMO, KAKO SO ŽIVELI VČASIH

(Učenci 2. a z razredničarko Petro Janežič in spremljevalko Ruško Zupančič)

Prvi dan po jesenskih počitnicah smo se drugošolci iz 2. a-razreda odpravili v Ljubljano. Obiskali smo Mestni muzej, v katerem smo sodelovali na delavnici »Dom nekoč«. Preizkušali smo se v starih gospodinjskih opravilih: ribanje tal, mletje kave, orehov, peka piškotov, šivanje, pranje perila ... Na koncu smo si za opravljeno delo prislužili zdrav prigrizek.

DAN STRPNOSTI V OPB-JU

(Simona Jeran)

V sredo, 16. novembra 2022, smo v okviru OPB-ja obeležili še en mednarodni dan, in sicer dan strpnosti, ki se ga spominjamo od leta 1995 dalje. Sodelovali so prvi razredi z učiteljicama Ruško Zupančič in Simono Jeran. Po kosilu sva jima prebrali pravljico o Pepelki in Grdem račku, potem pa smo se pogovarjali o sprejemanju drugačnosti, spoštovanju in prijateljstvu. Na koncu so motiv iz zgodbe tudi narisali.

NAŠE SOVICE IN NJIHOVI ČETRTKI

(Manca Mihelčič in Monika Pogačar)

Spet četrtek! Nekateri med nami se ga veselimo bolj, drugi manj. Včasih bi raje ostali kar v učilnici. Ker je suho. Ker je bolj toplo. In ni treba toliko hoditi. »Ko bi se le lahko v gozd zapeljali z avtobusom ali avtomobilom ...« pravijo nekateri. A če je pred odhodom kdaj razpoloženje bolj zapečarsko in lenobno, so vse želje po udobju hitro pozabljene, ko stopimo na našo pot. Ko opazimo toliko sprememb, ki so se zgodile od prejšnjega četrтка na naši poti. Opazujemo 'naše drevo', ki je danes še bolj rdeče obarvano. Spoznavamo drevesa na naši poti, si

skušamo zapomniti njihova imena, plodove in oblike listov. Zapremo oči, poslušamo ptičje petje in pokažemo, od kod prihaja. Včasih nam celo uspe v kateri od visokih krošenj izslediti pevca, ki nam lepša pot s svojim oglašanjem. Na poti opazimo veliko gob, pa tudi kakšnega polža, ki leze med listjem in travo.

Tokrat smo bili še posebej vznemirjeni, saj smo na poti sledili violinskim ključem, ki jih je ob poti pustila vila Pika, da ne bi zgrešili njene vilinske poti. Delček njene poti smo prehodili. Našli smo njen čudežni studenec in se v zavetju dreves posladkali z mandarinami in makovkami na njenih ogromnih počivalnikih. Prebrali smo še eno »gozdno« pravljico. Še eno o medvedu – Pod medvedovim dežnikom. Morda jo je z nami poslušala tudi vila Pika, kdo ve? No, mi jo bomo še odigrali – tokrat kar v šoli. V gozdu čas vedno tako hitro mine ...

Zadnji četrtek pred počitnicami smo s sovicami namesto v gozd zavili v Arboretum, kjer se jesen bohota v vseh svojih barvah in odtenkih. Da ujamemo še vse velike in majhne, rjave, rdeče, rumene, oranžne in zelene listke in iz njih ustvarimo mandale. Na poti do Arboretuma smo se spet ustavili ob Kamniški Bistrici in si ogledali njeno gladino, seveda pa smo naredili postanek tudi ob 'našem' drevesu, ki je od prejšnjega tedna izgubilo že skoraj vse liste. Na naši poti nas večkrat v Kamniški Bistrici pričaka tudi čaplja in tudi tokrat nas je. Na pašniku ob poti pa smo srečali še dve kobilici in žrebička - manjkal je le še žrebec, pa bi srečali celo konjsko družino!

V Arboretumu smo prešteli divje kostanje na obeh straneh drevoreda, potem pa smo začeli z nabiranjem listov. Na travi pod drevesi smo potem v parih in skupinah, pa tudi posamezno, ustvarili mandale. Če ste tisto popoldne obiskali Arboretum, ste jih morda še videli – so nam skrbniki parka dovolili, da jih pustimo na ogled. Pa saj so res vredne ogleda, mar ne!

Za nas

NOVEMBER

ni nikoli turoben in pust

Naš prvi novembrski obisk gozda je bil nekoliko krajši, saj je zjutraj lilo kot iz škafo, zato smo se najprej v razredu naučili pesmico o jesenskem listju (*Jesensko listje*), ki smo jo potem zapeli na poti. Tokrat smo se na pot odpravili s prav posebno detektivsko nalogo – odkriti, ali je na vseh vrstah dreves, na krošnjah, ostalo enako listja, ali se to od vrste do vrste razlikuje. Za opazovanje smo izbrali štiri vrste dreves - hrast, javor, pravi kostanj in bukev. Seveda smo se na poti ustavili tudi ob Kamniški Bistrici in ugotovili, da je tokrat veliko vode in je gladina visoka ter pri našem drevesu videli, da so na njem

ostali le še cvetovi. Tudi tokrat nas je na stalnem mestu pričakala čaplja, le da se nas danes ni prestrašila in je mirno nadaljevala s svojim početjem (stala v vodi). Na določenem delu poti nas vedno razveseli glasno in raznoliko ptičje petje. Stalnica na naši poti pa je tudi delček poti, na katerem je ptičje petje še posebej glasno in raznoliko.

In naša detektivska naloga? Smo jo opravili? Seveda smo! Drevesa smo najlaže našli tako, da smo opazovali odpadle liste in plodove na tleh, pod drevesi. Našli smo vse vrste dreves, ki smo jih iskali in še kakšno več (lipa, jesen, oreh). In kaj smo ugotovili?

Da ima med 'našimi' drevesi največ listov v krošnji hrast, najmanj pa javor, kjer listov skorajda ni več. (Tudi krošnje bukev in pravih kostanjev so že zelo gole.)

Da je največ plodov ostalo v krošnjah javorjev (padalca).

Da je krošnja lipe še čisto polna in zelena, krošnje jesenov pa polne plodov, o listih pa ne duha ne sluha). (Lipo in jesen smo našli kar na šolskem igrišču.)

Kaj pa je bilo na poti najbolj zabavno? Skakanje po lužah, seveda!

Tako smo se v šolo resda vrnili malce mokri, a nadihani svežega zraka in bogatejši za še nekaj spoznanj in izkušenj.

Po čem lahko poveš, koliko je človek star? Kaj pa drevo? Ti dve vprašanji smo si zastavili v tem tednu in ob njih razmišljali. Tako pri človeku kot tudi pri drevesu je do neke meje višina tista, ki izda starost, potem pa se rast v višino ustavi. Takrat pri človeku opazujemo gube, barvo las, pege

na rokah, gibanje, pri drevesih pa, kako debelo je deblo. Pa smo šli v gozd, na lov za mladimi in starimi drevesi. Na poti smo poiskali več dreves iste vrste, potem pa določili najmlajše in najstarejše drevo. Debelino debela smo izmerili kar z našimi rokami. Tam, kjer so bila debela prerezana in uporabljena za nova vilinska igrala, pa smo približno starost dreves določili kar s preštevanjem letnic. Pri vodnjaku smo se ustavili in prebrali pravljico Vilinski Homec, potem pa je bil že skrajni čas za malico – žemljo in pomarančo. Pogledali smo si še številke, ki so jih nekateri na poti oblikovali kar iz vejic, ki so jih našli ob poti, potem pa nas je bitje zvonov homške cerkve opomnilo, da je skrajni čas, da se odpravimo nazaj proti šoli. Oh, kako hitro vedno mine čas v gozdu.

Ko smo danes zjutraj pogledali na naš razredni termometer, je bila modra črta prvič pod ničlo. Dve črtici pod ničlo. Opremljeni s toplim 'Tevževim' čajem, dobro voljo in v toplih oblačilih smo se odpravili v hladno gozdno jutro. Tokrat smo na naši poti še posebej pozorno opazovali lubja dreves. Kakšna so na otip? Kakšne barve so? Ugotovili smo, da ima od listavcev, ki jih poznamo, najbolj hrapavo lubje hrast. Pravi kostanj, javor in bukev imajo bolj gladkega. Lubje bukve je sivkasto, lubje javorja pikasto, na pravem kostanju pa so drobne svetlo rjave črtice. Našli smo javor s poškodovanim lubjem in spoznali, kako pomembno je, da je skorja drevesa nepoškodovana. Le tako drevo od korenin dobi tekočino, ki jo potrebuje, da si s pomočjo svetlobe in posebne snovi v listih izdelava hrano. Del poti smo prehodili v tišini in poslušali ptičje petje – slišali smo le nekaj ptic. Pri vili Piki smo razmišljali o živalih v našem gozdu. Katere so? Kje živijo – v gozdnih

Za nas

ni nikoli turoben in pust

tleh? Med grmovjem? V krošnjah? Jih lahko srečamo skozi vse leto? Spoznali smo, da nekatere živali zimo preživijo zunaj, druge jo prespijo ali predremljejo, tretje otrpnejo, četrte pa odletijo v toplejše, južne kraje. Po kifeljčkih, mandarinah in 'Tevževem' čaju smo se tudi mi podali v toplejše kraje – nazaj v šolo. S seboj smo odnesli nekaj borovničevja, da ga bomo opazovali v razredu in polno novih izkušenj. Tik pred ciljem pa nas je razveselilo še sonce, ki se je pregrizlo skozi meglo in oblake.

SREČANJE TRETJEŠOLCEV Z RAČUNALNIŠKIM OPISMENJEVANJEM

(Nataša Lenarčič)

V ponedeljek, 14. 11. 2022, so se naši tretješolci, v okviru dneva dejavnosti, prvič »spopadli« z izzivom računalniškega opismenjevanja. Na začetku so spoznali osnovno rokovanje z računalnikom in se naučili uporabljati tipkovnico. Sproščeno in neustrašno so se lotili vprašanja, kako in kje poiskati, kakšno bo vreme v soboto v Portorožu. Čisto sami so prišli v brskalnik in na medmrežju našli potrebne podatke. Skozi različne primere so dobili prve pozitivne izkušnje, kako pomembno je znanje in uporaba računalnika v vsakdanjem življenju. Ko so ugotovili, da je lahko računalnik tudi zabaven pripomoček pri učenju črk, branju besedil, reševanju uporabnih nalog in utrjevanju poštevanke, računalniške učilnice sploh niso hoteli zapustiti. Potolažili so se šele, ko smo učiteljice obljubile, da bomo ob ponedeljkih redno nadgrajevali svoje znanje s pomočjo računalnika.

Za nas

ni nikoli turoben in pust

V 4. B-RAZREDU JE ZADIŠALO PO PALAČINKAH

(Bojana Lužar)

Da bi popestrili mrakobne novembrske dopoldneve, smo se v 4. b-razredu odločili, da se razvedrimo s peko palačink. Nekega petkovega dopoldneva so se tako v času pouka pekle in mazale palačinke, s katerimi so se učenci zadovoljno sladkali. Dan je minil v veselem in sproščenem vzdušju, zato smo si obljubili, da bomo to še ponovili.

OBUJANJE PRETEKLOSTI V 2. B-RAZREDU

(Jure Aljaž in učenci)

V novembru smo se učenci in učenke 2. b-razreda vrnili 80 let v preteklost. Spoznali smo, kako se najdemo v trenju orehov, šivanju, pranju perila na "ribežnu", ribanju tal in še mnogo ostalih opravilih, ki so nam v današnjem času tuja.

Pri vseh opravilih smo se zabavali in uživali.

Za nas

ni nikoli turoben in pust

V POSTOJNI

(Vita Opara in učiteljica Vesna Bizalj)

V četrtek, 17. 11. 2022, smo se učenci 6. a in 6. b-razreda odpravili v Postojno. Razgledali smo se po Srednji gozdarski in lesarski šoli. Gospod, ki na tej šoli poučuje bodoče gozdarje, nam je na kratko predstavil, katere smeri šolanja so pri njih možne in koliko časa traja izobraževanje posamezne smeri. Nato nam je bolj podrobno predstavil poklic gozdarja. Spoznali smo vso potrebno opremo, orodje in stroje, ki jih uporabljajo gozdarji. Da pa strojev nismo samo občudovali, smo se imeli možnost peljati z gozdarskim traktorjem. Bilo je zabavno.

Sledil je drugi del tehniškega dne, kjer smo imeli zelo zanimiv potep po šolskem parku, skozi katerega nas je popeljal gospod Leon in nas na zanimiv način usmerjal k razmišljanju in zavedanju o živi in neživi naravi. Najbolj mi je bil všeč slednji del, ker je bil prežet z nenavadnimi vprašanji. Na enega izmed njih sem odgovorila zelo odgovorno in zaradi le-tega mi je gospod rekel, da bom nekoč zagotovo delala z ljudmi 😊. Glede na to, da je bilo zelo zanimivo, se je splačalo voziti celo uro in pol!

PREŠEREN IN CEKIN

(Petra Gale Jelenko in Mateja Jerina)

Na deževno jesensko sredo, 16. 11., smo se z učenci 9. razreda podali na kulturno-zgodovinski potep po Ljubljani. Prvi del našega potepa je bil obarvan kulturno, saj smo si v Cankarjevem domu ogledali predstavo Prosto po Prešernu, ki je redko katerega od gledalcev pustila ravnodušnega ali zdolgočasenega.

Prešernova poezija je bila na odru predstavljena in interpretirana drugače, kot jo predstavimo v šoli. S Prešernom se posameznik, ki je del našega šolskega sistema, sreča že zelo zgodaj. Se pa zagotovo večina današnjih mladostnikov na prehodu v odraslo življenjsko obdobje težko vživi v arhaičen jezik in način življenja v času nastanka Prešernovih del. Učenka mi je zaupala, da zdaj bolj razume, kako zelo pomemben je navdih muze za ustvarjanje umetnostnega besedila. Prešerna sta pogosto navdihovala (nesrečna) ljubezen in brezup – ti večni temi, ki ju vsi še kako dobro poznamo, z njima pa se usodno srečujejo prav naši najstniki. Uprizoritev jasno pokaže, da imajo Prešeren oz. njegovi liki in najstniki več skupnega, kot se jim morda zdi, ko se morajo o njem učiti v šoli. Učenci so bili od prvega do zadnjega utripa predstave celostno prisotni v času poznega 19. stoletja, ko je pesnika prevzemal razkol med idealom in stvarnostjo. Prav to frustracijo so igralci humorno in spretno predstavili in nas spojili z duhom povezanosti preteklosti in sedanjosti.

Po predstavi smo odprli dežnike in se sprehodili skozi Ljubljano, kjer smo videli Trg republike, parlament, Opero in Moderno galerijo. Pot nas je vodila skozi Tivoli, mimo spomenika Riharda Jakopiča, Grafičnega likovnega centra do Cekinovega gradu, kjer je danes Muzej novejšje zgodovine. Tu se je začel zgodovinski del našega potepa. Vodiči so nas, ob zanimivih zgodbah in razlagi, peljali skozi več sob, ki so nam ponudile vpogled v življenje Slovencev v 20. stoletju. Ob koncu so si učenci lahko ogledali še razstavo V čevljih zmagovalcev, kjer so bili razstavljeni osebni predmeti slovenskih športnikov, ki so dosegli mednarodne uspehe.

OGLED FILMSKE PREMIERE

(Bojana Lužar)

V petek, 14. novembra 2022, smo z učenci 4. b in 6. d-razreda obiskali Kulturni dom Franca Bernika. Udeležili smo se filmske premiere prvega mladinskega celovečernega božičnega filma z naslovom Kapa.

Zgodba govori o dečku Eriku, ki ima devet let in živi v mladinskem domu. Na glavi ves čas nosi kapo. Ko mu je še posebej hudo, si jo potegne vse do konice nosu. Kapo mu je namreč spletla mama. Ker je Erik tih in zadržan fant, mu v domu ni lahko – nanj se še posebej rada spravlja skupina starejših varovancev. Ko je za božič izžreban, da praznik preživi pri premožni dobrodelni družini, ga to prav nič ne razveseli. Najraje bi šel domov, k staršem. Nad Erikovim božičnim obiskom pa ni prav nič navdušena niti sedemletna

Lučka. Ona bi raje deklico, za božič pa kučka. A kljub začetnemu nesoglasju je njun božični večer poseben: ko pri smrečici zalotita Božička, mu brez oklevanja sledita v avto. Erik in Lučka se namesto v posteljo odpravita na pustolovščino po praznično

okrašenem mestu. Božična noč obema prinese izpolnitev želja, a ne čisto tako, kot sta pričakovala.

Po projekciji se je gledalcem v dvorani pridružila filmska ekipa, ki je z odgovori na zastavljena vprašanja o občutkih, izkušnjah in spoznanjih tešila radovednost mlade publike. Večer se je zaključil v preddverju, kjer so se igralci z obiskovalci družili ob medenjakah, delili avtograme in portrete.

OBISK KNJIŽNEGA SEJMA

(Marjana Borovnica, Igor Steiner)

Po treh letih smo se učenci in učitelji ponovno udeležili Knjižnega sejma, ki je letos prvič potekal na Gospodarskem razstavišču. Predstavile so se založbe z novostmi, po akcijskih cenah pa smo lahko kupili nam priljubljeno literaturo. Večino udeležencev je nakupovanje in listanje po zanimivih knjigah utrudilo,

Za nas

ni nikoli turoben in pust

in smo se privoščili osvežilni napitek in sladico v kavarni sejmišča ter tako zaključili prijetno popoldne.

PROJEKT RASTEM S KNJIGO

(mag. Nataša Cotman)

»Rastem s knjigo« je nacionalni projekt spodbujanja bralne kulture. Z njim skušamo osnovnošolce motivirati za branje mladinskega leposlovja slovenskih avtorjev ter jih spodbuditi k obiskovanju splošnih knjižnic.

Letos so sedmošolci obiskali našo najbližjo splošno knjižnico – Knjižnico Domžale, in sicer od 21. do 24. novembra. V anketi so knjižničarji presenečeni ugotovili, da večina naših učencev obiskuje knjižnico in le manjšina ne mara branja. Spodbudili so jih k uporabi e-bralnikov in aplikacije.

Učenci so prejeli knjigo *Reformatorji v stripu ali kako smo Slovenci dobili prvo res dooolgo knjigo (in eno krajšo, ki je opisala, kako pišemo)* izpod peresa Boštjana Gorenca. Izvirne ilustracije je dodal Jaka Vukotič. V januarju, ko bodo strip vsi sedmošolci že prebrali, pa si bomo ogledali

istoimensko predstavo v Cankarjevem domu. V njej z igralcem Nikom Škrelecem nastopa kar avtor sam. Oba nas sprašujeta, kako smo tudi mi danes lahko reformatorji.

LEGO DELAVNICE – PRI PRVOŠOLČKIH

(Barbara Črnak Rešek z učenci)

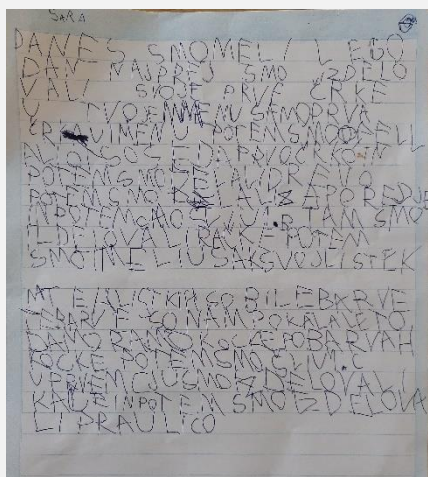

V torek, 15. 11., in v sredo, 16. 11. 2022, so nas obiskali z zavoda 1-2-3. Tega dne smo se močno veselili, saj so nam učiteljice povedale, da se bomo igrali z lego kockami. Ta dan je bil zelo igriv, zabaven, poln izzivov. Lego kocke smo spoznali še na drugačen način, bili smo v vlogi konstruktorjev, arhitektov in izumiteljev. Do izraza sta prišli naša ustvarjalnost in domišljija. Lego dan nam je prehitro minil, saj smo neizmerno uživali.

Danes smo imeli lego dan. Najprej smo izdelovali prve črke v svojem imenu. Samo prva črka v imenu. Potem smo delali od soseda prvo črko in potem smo delali drevo. Potem smo delali zaporedje in potem smo šli v 1. b. Tam smo izdelovali račke. Potem smo imeli vsak svoj listek. Na teh listki so bile barve. Te barve so nam pokazale, da moramo dati kocke po barvah. Potem smo šli v 1. c. V prvem c smo izdelovali kače in potem smo izdelovali pravljico.

(Sara Tololeski, 1. a)

Narisala Ajda Kamenšek, 1. a.

BRANJE NAS PLEMENITI

(Monika Švigelj)

JUPI! V 2. c-razreda razredu smo navdušeni bralci. Zelo radi hodimo v šolsko knjižnico po barvite knjige z zanimivimi zgodbicami. A se vedno je najlepše, ko se stisnemo mami v naročje in skupaj beremo.

ND OGLJIK

(Martina Krivec)

V torek, 15. 11, so imeli devetošolci naravoslovni dan na temo OGLJIK, ki je potekal v petih skupinah. Delo je potekalo po delavnicah, kjer so učenci spoznavali nafto. V eni izmed delavnic so sestavljali tudi molekule in spoznavali vodike. Namen naravoslovnega dne je bil, da učenci spoznajo ogljike in vodike, osnovne spojine in njihovo uporabnost.

Naravoslovni dan učiteljica Sonja Škarja vsako leto uvrsti v letni delovni načrt, saj je del učnih vsebin v devetem razredu. Na ta dan učenci naredijo uvod v novo učno snov.

IZDELOVANJE NOVOLETNIH SMREČIC

(Bojana Lužar)

V drugi polovici novembra smo imeli učenci 4. razredov zelo všečen tehniški dan. S pomočjo gozdarjev z inštituta smo se seznanili, kako dragocen in pomemben je les za naše življenje.

Gospod Boštjan Mali je najprej ubesedil, kakšen izjemen pomen imajo gozdovi za naš planet, nam predstavil različne drevesne vrste in nas razveselil s številnimi

zanimivostmi o lesu. Kaj so novega spoznali, so učenci lahko pokazali v igrivem kvizu Male sive celice. Za sodelovanje so bili nagrajeni z majicami, kapami, USB-ključki in svinčniki. Učenci so imeli v nadaljevanju priložnost iz lesenih ploščic sestaviti novoletno smrečico, pri čemer so neizmerno uživali. Smrečice so odnesli domov, za otroke varstvenega zavoda pa so po skupinah izdelali leseno igro 3 x 3. Z osebnim posvetilom naših četrtošolcev jih bodo gozdarji odnesli otokom, ki ne živijo v izobilju in jim na ta način polepšali bližajoče praznične dni.

ŠOLSKI NOVINARJI V ČASOPISNI HIŠI DNEVNIK IN TISKARNI SALOMON

(Jasmina Pogačnik)

V torek, 22. 11., so učenci v okviru šolskega novinarstva obiskali Časopisno hišo Dnevnik in tiskarno Salomon. Za prijetno dobrodoščilo in paket presenečenja je poskrbel odgovorni urednik Miran Lesjak, ki nam je podrobno predstavil delovanje Časopisne hiše Dnevnik. Potrpežljivo in humorno je odgovarjal na kar 20 zastavljenih in vnaprej pripravljenih vprašanj naših radovednih novinarjev, tako da je prijeten klepet trajal več kot uro in pol. Za boljšo predstavbo in da smo začutili redakcijski utrip, nas je popeljal v t. i. desk ali centralno redakcijo časopisa, za katero pravijo, da je srce vsake časopisne hiše. Tam nam je urednik Darjan natančno prikazal program, v katerem novinarji pišejo članke in področni uredniki pa urejajo časopis. Likovna oz. oblikovna urednica nam je prikazala, kako poteka oblikovanje v časopisu, medtem ko nam je še eden izmed oblikovalcev nazorno prikazal, kaj pomeni na strani časopisa, če je prispevek predolg ali prekratek. Prikazal je možne rešitve, predvsem pa poudaril, kako pomembno je poznavanje slovenščine, in sicer podredja in priredja ter pravopisnih pravil.

Pravo doživetje pa je bilo v tiskarni Salomon, kjer smo si ogledali pot časopisa – od računalnika, do tiskane izdaje. Zanimiva sta bila podatka, da so vse reklame in časopisi tiskani na recikliran papir ter da so papir v času korone morali uvažati iz Indonezije, saj ga v Evropi ni bilo mogoče dobiti. Učenci so gospoda Sebastjana zasuli z vprašanji, ki jim je potrpežljivo razlagal podrobnosti tiskanja. Na koncu jim je podaril še najnovejše izvode Nedeljskega dnevnika, ki se je ravno tiskali. Učenci so se seznanili še s pojmi, kot so: uredništvo, urednik, odgovorni urednik, lektor, distribucija, kolportажni sistem, grafik.

Zelo zadovoljni in polni novih spoznanj smo se ob 17. uri vrnili pred šolo. Učenci so bili malce utrujeni, a enotnega mnenja, da je ta obisk popestril ure šolskega novinarstva in da so spoznali veliko novih stvari, ki si jih niso znali predstavljati oz. jih sploh niso poznali.

ČUDOVITE VOŠČILNICE IZPOD ROK UČENCEV IN UČITELJEV ZA ŠOLSKI SKLAD

(Manca Mihelčič)

Izdelava voščilnic je eden od večjih projektov Šolskega sklada. V njem soustvarjajo učenci, učitelji ter drugi zaposleni na šoli, člani Šolskega sklada pa poskrbijo, da voščilnice najdejo svojo pot v svet. Brez učiteljice Maje Hudournik voščilnic ne bi bilo. Ona je tista, ki nasnuje idejo za voščilnice. Pri tem jo vodi misel, da bodo voščilnice izvirne, čim bolj unikatne in estetsko dovršene, hkrati pa primerne za izdelavo za čim večje število učencev – od najmlajših do najstarejših. Pripravi ves potreben material ter nazorna navodila za izdelavo v obliki filmčka (posnetka). Za letošnje voščilnice je izbrala tehniko pihanja, za material pa barvni tuš. Učenci pri pouku poslikajo papir in izrežejo motive, starejši motive še prilepijo na ozadje, odrasli na šoli pa v času prostih ur ali pred poukom in po pouku pregibajo papir ter dokončajo izdelek. Ves ta čas ustvarjanja člani Šolskega sklada zbirajo naročila, učiteljica Maja pa bedi nad celotnim postopkom – pripravlja in skrbi, da je na voljo ves potreben material in pripomočki, pregleduje izdelke, šteje že izdelane voščilnice ter oblikuje komplete voščilnic. Šestega decembra bodo voščilnice predane naročnikom – učencem, njihovim staršem, okoliškim podjetjem ter zaposlenim na šoli. Če svojega kompleta unikatnih ter s srcem za dober namen izdelanih voščilnic še niste naročili, to še vedno lahko storite do 2. 12. 2022. Le kdo se ne razveseli pošte, tiste v pisemskem nabiralniku?

Ko smo volkci izvedeli, da šoli lahko pomagamo z našim likovnim ustvarjanjem, smo se zagnano pridružili ostalim razredom pri izdelovanju voščilnic. Tokrat smo se še dodatno potrudili, saj smo vedeli, da bo zaslužek namenjen dobrodelnim namenom. Med izdelovanjem smo se zabavali in hkrati postali pripadnejši naši šolski skupnosti, saj smo sedaj dodali naš košček v mozaik OŠ Preserje pri Radomljah.

(Volkci, 2. b)

Za nas

ni nikoli turoben in pust

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

(Blaž Mikuž)

V petek, 18. 11. 2022, so učenci OŠ Preserje pri Radomljah obeležili **dan slovenske hrane** in izvedli **projekt Tradicionalni slovenski zajtrk**. Slogan letošnjega tradicionalnega slovenskega zajtrka je bil »Zajtrk z mlekom – super dan!«

Glavni namen projekta Tradicionalni slovenski zajtrk je, da že najmlajši spoznajo pomen kmetijstva, živilske industrije, čebelarstva in varovanja okolja. Prav tako je eden ciljev poudarjanje pomena zajtrka za zdravo in uravnoteženo prehrano.

Učencem 6. razredov so med, maslo, kruh, mleko in jabolka lokalnih pridelovalcev postregli ob 7.30. Zajtrkovali so v sproščenem vzdušju in glasbi. Po zajtrku so z naravoslovnim dnevom in različnimi delavnicami obeležili dan slovenske hrane.

Za vse ostale učence in zaposlene je bil zajtrk ob 7.45 v jedilnici šole.

TEHNIŠKI DAN – GRAFIKA

(V imenu 5. c in 5. d zapisala Vita Polzelnik Popovič)

V novembru smo učenci 5. d in 5. c vsak svoj petek namenili tehniškemu dnevu z naslovom grafika.

Z nami je bila Maja Blažun Zornada, učiteljica likovne umetnosti na predmetni stopnji.

Najprej nam je predstavila nekaj teoretičnih vsebin v zvezi z grafiko, pokazala nam je tudi nekaj različnih izdelkov.

Nato nam je pripravila različne ideje, ki so nam bile zelo všeč. Ustvarjali smo lahko z različnimi materiali, lepili in pripomočki.

Najprej smo na bel list narisali skico, pobarvali platno z barvo ter list postavili na platno. Prej narisano risbo smo prevlekli s pritikom, da se je potem barva na

listu odtisnila. Končni izdelki so nam bili všeč, zato smo jih postavili na sušilnik.

Po malici smo se lotili druge likovne naloge. Različne materiale, ki smo jih izrezali po želji, smo nalepili na list. Počakali smo, da se je lepilo posušilo, nato pa smo izdelke odtisnili. Pri tem smo spoznali delo s prešo.

Tehniški dan je bil všeč vsem, pri ustvarjanju so uživali tudi fantje, zato smo imeli res super dan.

Za nas

ni nikoli turoben in pust

Za nas

ni nikoli turoben in pust

ODBOJKA

(Marjana Borovnica)

Dekleta 8. in 9. razreda so se na začetku oktobra odpeljala na prijateljsko tekmo v Mengeš. Z njihovo šolsko ekipo so odigrale tekmo, kjer so se medsebojno spoznavale in učile, kako delujejo kot moštvo.

Preživele so lepo popoldne, ki so ga nadgradile z izpopolnjevanjem odbojkerskega znanja.

UČENCI 8. SKUPINE OPB PISALI VOŠČILNICE ZA STAREJŠE

(Maja Zobavnik)

Novembrske proste urice smo namenili izdelovanju in pisanju novoletnih voščilnic za DEOS center starejših. Uživali pa smo tudi v oblikovanju volnenih mandal in lutkovni predstavi naših deklic.

TWIX IN KRISTINA NA OBISKU V 1. D

(Marika Prošek)

Levčki smo v mesecu novembru dobili dva prav posebna gosta. Na obisk sta prišla socialna pedagoginja Kristina in njen terapevtski pes Twix.

Uro smo pričeli tako, da je vsak učenec Twixu povedal svoje ime in ga ob tem rahlo počohal. Kdor je želel, je z njim lahko izvedel tudi kakšen trik. Ker se spodobi, da ob koncu predstave nastopajoče nagradimo z aplavzom, smo se najprej naučili ploskati na dva načina: v jeziku gluhih in po mišje. Twix ima namreč izjemno oster sluh, zato ga glasni zvoki zmotijo. Dogovorili smo se še za nekaj drugih pravil, ki jih bomo upoštevali, da se bo Twix v našem razredu dobro počutil in nas še kdaj obiskal.

Nato smo se pogovarjali o čustvih pri ljudeh in živalih. Mislili smo, da Twix renči in laja samo takrat, ko je jezen, pa nam je Kristina pokazala, da to počne tudi med igro, ko je vesel. Ugotovili smo, da ljudje svoje počutje lahko izrazimo z besedami, psi pa tega ne morejo, zato je pomembno, da znamo prepoznati njihovo govorico telesa. Sedaj vemo, da prestrašen pes skriva rep med noge in povesi ušesa, jezen pes pokaže zobe in našpiči ušesa, vesel pes pa maha z repom.

Levčki smo bili nad obiskom navdušeni, zato se že veselimo naslednjega srečanja s Twixom in Kristino.

UČENCI PRI URI SLOVENŠČINE POSTALI MOGOČNI BOGOVI IN NEUSTRAŠNI JUNAKI

(Tanja Kastelic)

Stare grške bajke so brezčasne zgodbe, ki bodo za vedno ostale zapisane v spominu človeštva. Z njimi se seznanijo sedmošolci, ko jih preberejo za domače branje. Tako spoznajo najznamenitejše prigode olimpijskih bogov in neustrašnih junakov, ki govorijo o človeških bojznih, hrepenenju, pogumu in ljubezni. Stare grške bajke so polne napetih in nenavadnih dogodivščin, katere so pri urah slovenščine odlično dramsko uprizorili učenci 7. b in 7. c. Učenci so to uro postali mogočni bogovi ter hrabri junaki – zaživel so kot Zevs, Atena, Prometej, Sizif, Ojdip, Orfej, Tantal ...

PLANINSKI KROŽEK

(Mentorici Manca Vrhovnik in Nina Mulej s pohodniki)

Tokrat je bil pred našimi učenci, ki obiskujejo planinski krožek, že tretji izlet. Odločili smo se, da naredimo kljukico še enemu delu Domžalske poti spominov.

Pred šolo nas je ob 9. uri zjutraj pobral avtobus, na katerem so nas že čakali naši planinski prijatelji iz domžalske in ihanske šole. Naše popotovanje smo začeli v vasi Trnovče, kar smo s prvim žigom tudi zabeležili v naše knjižice. Nato nas je pot vodila po prijetni gozdni poti do Lukove bolnice. Gre za partizansko bolnišnico blizu Kolovca. Žal oskrbnika ni bilo doma, da bi nam kočjo odprl in razkazal, smo si pa zato vseeno prislužili že drug žig ter krajši počitek. Markacije so nas nato usmerile naprej po gozdu do Turistične kmetije Čeh, kjer

Za nas

ni nikoli turoben in pust

smo si privoščili zelo zasluženo malico. Pogreli smo se ob dobrem domačem čaju in si malce spočili. Čakal nas je le še spust do Rudnika pri Radomljah, kjer smo naše knjižice opremili z zadnjim žigom tega pohoda. Nato nas je avtobus zapeljal še do Arboretuma Volčji Potok. Čeprav nam je na avtobusu že zmanjkovalo moči, so se te povrnilo nazaj ob pogledu na igrišče in raznovrstna igrala. Kot se za planince spodobi, smo izlet zaključili s pohodom skozi čudovito okrašen park, ki v decembru še posebej lepo sije v objemu tisočih lučk. Polni novih vtisov, prehojenih kilometrov, malce utrujenih nog in prijetnih klepetov z novimi in starimi prijatelji, smo se zapeljali še do šole, kjer so nas že čakali starši.

TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE

(Jaka Črešnar)

V torek, 22. 11., je potekalo šolsko tekmovanje iz znanja angleškega jezika. Na tekmovanju je sodelovalo 25 učencev 8. razredov in 14 učencev iz 9. razredov.

Bili smo zelo uspešni, saj je bronasto priznanje osvojilo kar 11 osmošolcev in 6 devetošolcev. Naše osvajanje globin znanja angleščine pa še ni končano, saj se bo večina učencev z bronastim priznanjem udeležilo tudi državnega tekmovanja, ki bo predvidoma v marcu.

Čestitamo!

Za nas

ni nikoli turoben in pust

ODBOJKA

(Katja Kukovec)

November je na naši šoli v znamenju odbojke. Vsak napreduje v svojem ritmu, želimo priti do znanja, ki nam omogoči igro. Naša cilja sta sprostitev in povezovanje tako učenk kot učencev, mlajših in starejših. Resneje pa se pripravljamo tudi na medšolske tekme v odbojki, ki sledijo v decembru (mala odbojka v marcu).

Tekma med učenci in učenkami devetih razredov (17. 11. 2022)

Ogled odbojarske tekme v Hali Tivoli med našim klubom ACH Volley Ljubljana in SWD Powervolleys Düren (NEM) (16. 11. 2022)